

Pund Colonialvarer, der faa igjen udhøres i meget smaa Quantiteter. Ved saaledes at optage nogle Pund Colonialvarer i sin Høkerbedrift avancerer imidlertid Høkeren til at blive Kjøbmand med Forpligtelse til at holde Bøger og derfor at betale 8 Rdlr. i Stempelgebyr og 2 Rdlr. i Autorisationsgebyr; men det vil vistnok være klart, at med en saadan Udgift kan denne Kjøbmands Regnskab ikke let holde Balance.

Controllen med saadanne Bøgers Førelse udøves for Dieblirket af Kjøbenhavns Magistrat paa den Maade, at Ingen erholder Bøgerstab som Kjøbmand eller som Detaillist, uden at han godtgjør for Magistraten, at han har anskaffet sig disse Bøger. Men, naar de engang ere anskaffede, saa kan Magistraten ikke føre Tilshn med, at de blive benyttede, og allermindst med, at der, naar de ere fuldstrevne, anskaffes nye Bøger. Det er saaledes kun med Hensyn til den første Anskaffelse, at denne Udgift, som Loven siger, hviler som en uvægerlig Pligt paa Bedriften; siden føres der slet intet Tilshn dermed. Ikke heller fra Skifteretten, der dog ved saamange Dødsboer og Skifter har Anledning til at erholde Kundskab om disse Forhold og til at overbevise sig om, at saadanne Bøger ikke føres, steer der Noget som helst i denne Retning. Handelsbøger høre ikke til den Art af Protocoller og Documenter, der fremkalde mange strenge Underfølgelser.

Der er saaledes vistnok særlig Anledning til at tage denne Sag under Overveielse. Man kunde jo mene, at man kunde gjøre en Afstillelse imellem store og smaa Handelnde; men efter den nuværende Lovgivning er Grændsen mellem den ene og den anden Klasse overmaade vanskelig at træffe, og det turde derhos maaskee være bespøjet, hvad jeg har tilladt mig at anføre, at de store Kjøbmænd have en saa stor Interesse af en god Bogførelse, at Forpligtelsens Ophævelse i det Hele neppe i nogen Henseende vil være farlig. — Jeg skal i Dieblirket indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg

forventer, at den høitærede Justitsminister vil udtale sig om Spørgsmaalet, og jeg skal derefter tage under Overveielse, om der maatte være Anledning til at sætte denne Sag i Forbindelse med nærværende Lovudkast. Skulde man i Thinget slutte sig til den Anstuelse, at Forpligtelsen overhovedet kunde ophæves, da var Sagen ganske vist overmaade let; vil man derimod gaae ind paa en Begrændsning af Forpligtelsen, kunde det vel være, at der fra det Offentliges Side kunde ønskes en Udtalelse fra Grossererforeningen eller overhovedet fra Handelskyndige, inden der toges nogen endelig Beslutning, og da vilde det maaskee ikke være i sin Orden af dette lille Lovudkast at tage Anledning til en ganske vist en Deel fyldigere Lov.

Justitsministeren: Det er naturligvis en Selvfølge, at der i den første Linie af Lovudkastet findes en Trykfeil, hvor der staar 5—44—51; det skal naturligvis være 5—14—51. Derimod er det ikke en Trykfeil, at Artikel 52 er ubeladt her. Det forholder sig nemlig saaledes, at den første Deel af Udkastet alene angaaer Ophævelsen af Bestemmelserne i 5—14—51, istedetfor hvilke der ikke foreslaaes noget andet fastsat; men dernæst indeholder Udkastets andet Stykke en positiv Bestemmelse om, at der skal tillægges Handelsbøger, der ere indrettede i Overensstemmelse med de gjældende Forrifter, den samme Beviiskraft ligeoverfor Bønder som ligeoverfor Andre, og ved denne Bestemmelse ophæves 5—14—52. Dette er Grunden til, at Artikel 52 ikke er nævnt i den første Linie.

Med Hensyn til det af den ærede Landstingsmand reiste almindelige Spørgsmaal skal jeg først tillade mig at bemærke, at det vel er mig bekendt, at der er indkommet et saadant Andragende, som han omtalte, til Justitsministeriet; men, saavidt jeg veed, er denne Sag af den tidligere Justitsminister stillet i Bero, jeg troer paa Grund af, at man tænkte paa en mere omfattende Reform af Handelslovgivningen, som imidlertid ikke senere er kommen